

خیابان

جوهر اصلی فضاهاى عمومى اجتماعى

انتشارات طحان
ناشر تخصصى معماری و شهرسازی

خیابان

جوهر اصلی فضاهای عمومی اجتماعی

ویکاس مهتا

ترجمه

اکبر عبدالله زاده طرف

استادیار گروه شهرسازی، واحد تبریز، دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز، ایران

و

همکاران

(دانشجویان دکترای طراحی شهری دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز، ورودی مهر ۹۶)

انتشارات طحان

ناشر تخصصی معماری و شهرسازی

سرشناسه	: مهتا، ویکاس، ۱۹۶۶ - م.
عنوان و نام پدیدآور	: Mehta, Vikas خیابان: جوهر اصلی فضاهای عمومی اجتماعی/ تالیف ویکاس مهتا : ترجمه اکبر عبداله‌زاده‌طرف و همکاران.
مشخصات نشر	: تهران : طحان، ۱۳۹۷.
مشخصات ظاهری	: ۳۴۴ ص: مصور، جدول.
شابک	: ۹۷۸-۶۰۰-۷۵۸۱-۹۶-۴
وضعیت فهرست نویسی	: فیبا
یادداشت	: عنوان اصلی: The street : a quintessential social public space
یادداشت	: ترجمه اکبر عبداله‌زاده‌طرف و همکاران (نرگس ابراهیمی، پریسا ثقفی، سارا حسینی، مریم دانش‌شکیب، مرگان سیدنقوی، مصطفی شمشیربند، فرزادفرزایان‌شیرازی، محمدرضا نعمتی‌نسب).
یادداشت	: کتاب حاضر قیلا تحت عنوان « خیابان : نمونه اصلی یک فضای عمومی اجتماعی» ترجمه فردین علیخواه، شهزاد فرزین‌پاک توسط سازمان زیباسازی شهر تهران در همین سال فیبا گرفته است.
عنوان دیگر	: خیابان : نمونه اصلی یک فضای عمومی اجتماعی.
موضوع	: خیابان‌ها
موضوع	: Streets
موضوع	: فضاهای عمومی
موضوع	: Public spaces
موضوع	: شهرسازی
موضوع	: City planning
شناسه افزوده	: عبداله‌زاده طرف، اکبر، ۱۳۵۹-، مترجم
شناسه افزوده	: AbdollahzadeTaraf, Akbar
رده بندی کنگره	: ۱۱۳۹۷ ۹ خ ۱۸۵HT الف
رده بندی دیویی	: ۷۶۳۰۷
شماره کتابشناسی ملی	: ۵۹۹۹۴۷۶

خیابان: جوهر اصلی فضاهای عمومی اجتماعی

تألیف: ویکاس مهتا

ترجمه: اکبر عبدالله زاده طرف و همکاران

ناشر: طحان

مدیر تولید: ابوالفضل چلاغلو

چاپ: سام

صحافی: سام

نوبت چاپ: اول ۱۳۹۸

تیراژ: ۱۰۰۰ نسخه

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۷۵۸۱-۹۶-۴

www.tahanpub.ir

tahan_publication@yahoo.com

تلفن مرکز پخش: ۰۲۱-۶۶۴۰۳۲۰۸-۶۶۴۰۳۱۹۱ (۰۲۱)

همراه: ۰۹۱۲۱۹۸۵۶۱۷

تلفکس: ۰۲۱۶۶۹۶۷۰۵۹

خیابان

شهرهای خوب، محل برخورد های اجتماعی هستند. ایجاد فضاهای عمومی که انجام رفتار اجتماعی در شهر و محله را تشویق کند، به عنوان یک هدف مهم در طراحی شهر است. یکی از نقش های اصلی خیابان، به عنوان فضای عمومی، این است که بتواند یک محیط با قابلیت انجام فعالیت های اجتماعی را فراهم کند.

ما چگونه خیابان هایی با ویژگی های اجتماعی ایجاد کنیم؟ این کتاب به ما نشان می دهد، که چگونه این فضاهای عمومی عادی می توانند برای حمایت از چیدمان رفتار های اجتماعی، برنامه ریزی و طراحی شوند. از طریق پژوهش های طراحی شده ی دقیق، این کتاب فعالیت های مردم و ادراک شان از خیابان ها را به طور سیستماتیک و [علمی] بررسی می کند؛ در کنار آن گونه شناسی رفتار های اجتماعی در خیابان های تجاری محله ها را توسعه می دهد و رهیافت کامل و دقیقی به ابعاد اجتماعی خیابان ها فراهم می کند.

ویکاس مهتا، نشان می دهد که ویژگی های اجتماعی تنها در گرو محیط کالبدی نمی باشد، بلکه این ویژگی از طریق روابط بین محیط کالبدی، کاربری زمین، مدیریت آن ها و مکان هایی که معنای ویژه ای برای مردم دارند، به دست می آید.

پژوهشگران و دانشجویان طراحی شهری، برنامه ریزی شهری، معماری، جغرافیا و جامعه شناسی، به یک کتاب به عنوان یک منبع برانگیزنده [برای توجه به فضای خیابان و تحقیق در مورد آن] دست خواهند یافت. آنچه که در نهایت به دست خواهد آمد به طور مستقیم در عمل کاربردی بوده و باید به طور گسترده توسط طراحان شهری، برنامه ریزان شهری، معماران حرفه ای و دیگر افراد درگیر در طراحی و برنامه ریزی و اجرای خیابان های تجاری مورد مطالعه قرار گیرد.

قدردانی

چندین نفر در شکل‌گیری این کتاب نقش مهمی ایفا کرده‌اند. در ابتدای این پژوهش، خوشبخت بودم که مشاوره، تشویق و راهنمایی سیدنی براور^۱ را همراه داشتم. سیدنی به من آموخت آنچه را که در قلمروی طراحی به‌طور معمول مورد توجه قرار می‌گیرد را مدنظر قرار داده و گسترش دهم. راهنمایی او نیز در طراحی پژوهش برای این کار ضروری بود، اما هرگونه نقصی که باقی مانده است، به‌طور کامل مربوط به من است. در زمان‌های مختلف که پژوهش توسعه می‌یافت، گیدو فرانچسکو^۲، رید اوینگ^۳، شنگلین چانگ^۴، مری کربن سیس^۵، مارگارت کوزنباخ^۶ و اسکات اوکلی^۷ بخش‌های پژوهش یا یادداشت‌ها را بازبینی کرده و بازخورد ارزشمندی ارائه دادند. سپاس صادقانه‌ی من تقدیم به آن‌ها. بخشی از پژوهش در این کتاب به‌عنوان مقاله در نشریه‌ی آموزش و پژوهش برنامه‌ریزی، مجله‌ی طراحی شهری، نشریه‌ی محیط و رفتار و نشریه‌ی پژوهش‌های معمارانه و برنامه‌ریزی منتشر شده است. من از تمام داوران ناشناس و ویراستاران این نشریه‌ها برای نظرها و انتقاداتشان تشکر می‌کنم. در نشر ارث‌اسکن^۸ و راتلج^۹ از لطف نیکی دنیسو^{۱۰} کارکنان بخش نشر و تولید برای ایجاد یک فرآیند چاپ مطلوب تشکر می‌کنم. از آدام اسکوریکس^{۱۱} و ربکا فرای^{۱۲} که در کار خسته‌کننده‌ی کنترل و تأیید ارجاعات و منابع، نمایه‌سازی و تعدادی از ویرایش‌های گرافیکی، همانطور که آلبرتو رودریگز^{۱۳} و مایر پرز-ولز^{۱۴} نیز کمک کردند، تشکر می‌کنم. من از کمک‌های پژوهشی دانشگاه فلوریدای جنوبی، دانشگاه مریلند و برنامه‌ی پژوهشی زندگی فعال بنیاد رابرت وودجانسون^{۱۵} سپاسگزارم. همچنین از همه‌ی کسانی که

-
1. Sidney Brower
 2. Guido Francescato
 3. Reid Ewing
 4. Shenglin Chang
 5. Mary Corbin Sies
 6. Margarethe Kusenbach
 7. Scott Oakley
 8. Earthscan
 9. Routledge
 10. Nicki Dennis
 11. Adam Skwirsk
 12. Rebecca Frye
 13. Alberto Rodriguez
 14. Mayre Perez-Velez
 15. Robert Wood Johnson

داوطلب شرکت در پژوهش‌های من بودند تشکر می‌کنم. داستان، تجربه‌ها، عقاید، ایده‌ها و بینش آن‌ها برای این کتاب بسیار ارزشمند هستند. در نهایت من از خانواده‌ام و دوستان نزدیکم برای تشویق و حمایتشان، چه آن‌هایی که در کنارم هستند و چه آن‌هایی که در دیگر قاره‌ها زندگی می‌کنند، سپاسگزارم. من به‌ویژه از همسرم شلپا مهتا^۱ به‌خاطر عشق و حمایت بدون قید و شرط و داشتن صبر و اشتیاق در مورد کار من سپاسگزارم.

پیشگفتار مترجمان

خیابان‌ها در کنار میدان‌ها دو گونه‌ی عمده از فضاهای شهری شکل‌دهنده به ساختار سکونت‌گاه‌ها بوده و هستند. انسان از زمانی که به هر قصد و نیت قبلی بر روی زمین شروع به حرکت کرد، راه‌هایی را بین خود و زمین زیرپایش به اشتراک گذاشت و قرارداد کرد تا از این طریق بتواند به حرکت خود بر روی زمین نظم و سازمان دهد. بعدها همین راه‌ها در موقعیت‌های استقرار جمعی انسان در سکونت‌گاه‌ها بسط پیدا کردند و خود را به صورت گونه‌های فضایی مختلفی از خیابان در طول تاریخ و همه‌جا نمایان کردند. سودمندی‌های بسیاری به فضاهای عمومی به‌صورت عام و خیابان به‌صورت خاص مترتب است؛ سودمندی سیاسی، اقتصادی، زیست‌محیطی، حرکت، تفریح و از همه مهمتر سودمندی «اجتماعی». اگرچه در مقطع زمانی مشخصی از قرن بیستم، آن زمان که معماری و شهرسازی مدرن پارادایم اغلب طراحی‌شهرها در همه‌جای دنیا شد، سایر عملکردها به‌ویژه عملکرد اجتماعی به‌دلیل توجه بیش از حد به حمل‌ونقل مبتنی بر خودرو نادیده گرفته شد و به‌جرات فراموش شد، با این وجود در حال حاضر طراحی‌شهرها بر اساس اهداف اجتماعی و نیز پیاده‌مداری، مجدد مورد توجه قرار گرفته است؛ دغدغه‌ای که از دهه‌ی هفتاد میلادی و بر پایه‌ی پژوهش‌های اجتماعی و روانشناسی محیطی پا گرفتند و امروز دوران بلوغ خود را سپری می‌کنند؛ دغدغه‌ای که «سنت اجتماعی» طراحی شهری را شکل داد.

موضوع اصلی این کتاب بررسی علمی کیفیت «اجتماع‌پذیری» خیابان‌های تجاری محله‌ای است. از زمانی که این کتاب را در مجموعه‌ی منابع پایان‌نامه‌ی یکی از دانشجویان ارشد دیدم سه دلیل عمده انگیزه‌ی فوری ترجمه‌ی آن را موجب شد:

۱. امروزه طراحی مبتنی بر نظریه‌های اثباتی نسبت به نظریه‌های هنجاری پیشی‌گرفته و جایگاه ویژه‌ای در مباحث دانشگاهی و حرفه‌ای یافته است. یافته‌های حاصل از ساختار پژوهش این کتاب، مبتنی بر روش علمی و دقیق، می‌تواند سند خوبی در طراحی خیابان‌های تجاری محله‌ای توسط دانشجویان و کارشناسان مرتبط با مسائل شهری باشد. یافته‌هایی که در فصل هفتم در قالب راهنمای طراحی خیابان‌های اجتماع‌پذیر یاد شده است.

۲. بحث در خصوص کیفیت‌های مرتبط با «بعد اجتماعی» در فضاهای شهری از مباحث روز و داغ طراحی شهری است. چراغی که ویلیام وایت نزدیک به ۵ دهه‌ی پیش در ارتباط با بررسی زندگی در فضاهای کوچک شهری آمریکا روشن کرد در حال حاضر با توسعه‌ی روش‌های پژوهش در حوزه‌ی مسائل شهری به‌مانند نورافکنی است که طراحی و پژوهش اجتماعی فضاهای شهری را روشن می‌کند.

۳. برای کسانی که پژوهش در حوزه‌ی اجتماعی طراحی شهری دغدغه‌ی اصلی محسوب می‌شود، ساختار پژوهشی و روش‌ها و تکنیک‌های به‌کار رفته در آن می‌تواند ادبیات پژوهشی خوبی برای آن‌ها فراهم کند. علاقه‌مندان آشکارا تلفیق روش‌های کیفی و کمی به‌کار رفته در پژوهش این کتاب را خواهند دید.

این کتاب می‌تواند همزمان هم حوزه‌ی روش‌شناسی، هم نظری و هم رویه‌ای طراحی شهری را پوشش دهد. سه فصل اول به دیدگاه‌ها و نظریه‌ها در ارتباط با خیابان و نظریه‌ی محیط-رفتار در آن می‌پردازد. فصل‌های چهارم، پنجم و ششم بر ماهیت روش‌شناسی و نیز یافته‌های حاصل از پژوهش متمرکز شده است. در نهایت فصل هفتم با ارائه‌ی «راهنمای طراحی» حوزه‌ی رویه‌ای طراحی شهری را پوشش می‌دهد. بنابراین این کتاب می‌تواند متناسب با دغدغه‌ی دانشگاهی و حرفه‌ای کسانی که با مسائل شهری مرتبط هستند مورد استفاده قرار گیرد.

این ترجمه محقق نمی‌شد مگر با کمک و راهنمایی دوستان و همکاران. از دانشجویان دکترای طراحی شهری ورودی ۹۶ دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز تشکر می‌کنم، که بدون همکاری ایشان ترجمه‌ی حاضر نمی‌توانست به سرانجام برسد؛ از خانم مهندس رعنا ایرجی که معرف اصلی کتاب بودند؛ از خانم‌ها نرگس ابراهیمی، پریسا ثقفی، مریم دانش شکیب و مرگان سیدنقوی و آقایان مصطفی شمشیربند، فرزاد فرازبان شیرازی که در طول ترجمه‌ی کتاب همراهی داشتند؛ از خانم مهندس سارا حسینی به‌خاطر تعهد ویژه به کار و نیز سهم عمده در ترجمه‌ی فصل سوم و هفتم کتاب و بازخوانی قسمت‌های عمده‌ای از کار و نیز به‌خاطر صفحه‌آرایی و ویرایش اولیه‌ی متن و نیز از آقای مهندس محمدرضا نعمتی‌نسب به‌خاطر سهم عمده در ترجمه‌ی فصل ششم کتاب و تعهد به مسئولیت‌های محوله سپاسگزاری ویژه دارم. از آقای مهندس آراز محدث که داوطلبانه، با شور و شوق ویژه و وسواس هنری، طراحی روجلد این کتاب را بر عهده داشتند نیز تشکر می‌کنم. از جناب

آقای مهندس چلاغلو به نمایندگی از مجموعه‌ی انتشارات طحان که همیشه دوستانه و برادرانه مشوق اینجانب بوده‌اند تشکر می‌نمایم.

در نهایت لازم به یادآوری است که بدون شک ترجمه‌ی کتاب خالی از اشکال نمی‌باشد. محبت خوانندگان در میان کاستی‌ها ما را در جلوگیری از لغزش‌های احتمالی علمی در آینده مطلع خواهد کرد. از خوانندگان محترم خواهشمندیم تا نظرات و انتقادات خود را در خصوص این ترجمه را از طریق آدرس ایمیل زیر اطلاع‌رسانی بفرمایند.

یدالله فوق ایدیه‌م...

به نمایندگی از مترجمان

اکبر عبدالله‌زاده‌طرف

taraffarat@yahoo.com

استادیار گروه شهرسازی، واحد تبریز، دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز، ایران

بهار ۱۳۹۸

فهرست مطالب

موقعیت‌های سرزنده: قرارگاه‌هایی برای رفتار اجتماعی	۱۴۶	مقدمه	
فصل پنجم: خیابان‌های اجتماع‌پذیر: یک گونه‌شناسی از رفتارهای اجتماعی		چرا این کتاب؟	۱۶
اجتماع‌پذیری منفعل: به تنهایی در کنار هم بودن	۱۶۰	فصل‌هایی که در ادامه می‌آیند	۱۹
اجتماع‌پذیری زودگذر	۱۶۷	فصل اول: یک فضای شهری فراگیر برای مردم	
اجتماع‌پذیری پایدار	۱۷۴	برتری خیابان	۲۷
فصل ششم: نیازهای لازم به رفتار اجتماعی در خیابان‌ها		چرا باید از خیابان پشتیبانی کرد؟	۲۸
حس آسایش و لذت در خیابان	۱۸۶	خیابان چیست؟ تعریف‌ها،	
حس ایمنی و امنیت در خیابان	۱۹۰	تصورها [ذهنی] و معناها	۳۱
آسایش محیطی در خیابان	۱۹۹	اجتماع‌پذیری: نقش عمده‌ی فضای عمومی	۴۵
آسایش کالبدی در خیابان	۲۰۰	خیابان‌های اجتماع‌پذیر: تعریف	۵۱
سودمندی و راحتی در خیابان	۲۰۷	فصل دوم: خیابان در حال تکامل: مروری مختصر بر تاریخ اجتماعی	
لذت حسی در خیابان	۲۰۹	هویت در حال شکل‌گیری	۵۸
حس تعلق در خیابان	۲۲۲	خیابان‌ها رشد سکونتگاه‌ها را تعیین می‌کنند	۶۰
کاربران بی‌شمار با معانی متعدد	۲۳۶	تصویر جوهری [از خیابان] شفاف می‌شود	۶۲
قلمروپایی، خصوصی‌سازی و کنترل در خیابان	۲۴۶	خیابان‌های خطی: واحد جدید برنامه‌ریزی	۶۶
ویژگی‌های مهم خیابان و اجتماع‌پذیری	۲۵۸	تصویر در حال تغییر: نقش‌های جدید، مقیاس‌های جدید	۷۳
خیابان به‌عنوان مکان	۲۶۸	چشم‌انداز باشکوه	۸۳
فصل هفتم: ساخت خیابان‌های اجتماع‌پذیر: راهنماها و کاربرد		تجدید حیات خیابان مردمی	۸۶
فرهنگ خیابانی	۲۸۱	فصل سوم: رفتار اجتماعی روزمره به عنوان پایه و اساس طراحی	
راهنماها	۲۹۰	طراحی فضای عمومی نوگرا	۹۵
سه جنبه‌ی خیابان اجتماع‌پذیر	۳۱۰	نظریه‌های روان‌شناسی محیطی و بوم‌شناختی	۹۶
چه چیزهایی را می‌توان از خیابان‌ها آموخت؟ ۳۱۵		قلمروپایی در فضای عمومی	۹۹
پیوست‌ها		همجواری و فاصله‌ی شخصی	۱۰۲
یادداشت‌ها		رفتار انسان، بنیان طراحی	۱۰۵
منابع و مآخذ		فصل چهارم: سه خیابان	
		محدوده‌های مورد مطالعه	۱۱۰
		روش‌ها و دستورالعمل‌های تحقیق	۱۲۴
		جاهایی که مردم حضور داشتند	۱۲۸
		تجمع و پرسه زنی در خیابان	۱۲۸
		مردم چه مدت در فضا توقف می‌کردند	۱۴۳

خیابان ... تنها جای معتبر، برای تجربه کردن می‌باشد.

اندره برتون^۱

ما هر روز با خیابان‌ها مواجه می‌شویم. زندگی روزمره‌ی ما به آن‌ها بستگی دارد. بسیاری از ما برای پیاده‌روی، رانندگی، دسترسی به مکان زندگی، کار و خرید، و تعدادی از ما برای برخی از فعالیت‌های اوقات فراغت، به استفاده از خیابان‌ها می‌پردازیم. خیابان‌ها نقش عمده‌ای در ساختار شکل سکونت‌گاه‌ها، به‌ویژه سکونت‌گاه‌های شهری ایفا می‌کنند. بخش قابل توجهی از زمین‌های یک شهر، حدود یک سوم تا نیمی از آن، به خیابان‌ها اختصاص دارد، که به‌عنوان زیرساخت‌های اصلی برای حرکت، دسترسی، ارتباط و نیز برای انجام و ارسال خدمات و تسهیلات شهری مورد استفاده قرار می‌گیرند. خیابان‌ها نور و هوا را به داخل ساختمان‌ها می‌آورند. اما مهم‌تر از همه، خیابان از همه نوع، چه در شهرهای جدید و چه در شهرهای قدیمی، ضروری‌ترین و فراگیرترین فضاهای عمومی هستند که از فعالیت‌های فرهنگی، اقتصادی، سیاسی و اجتماعی بی‌شماری پشتیبانی می‌کنند.

این کتاب در مورد ویژگی‌های اجتماعی خیابان‌ها می‌باشد. به‌عنوان مثال، من روی یکی از نقش‌های اصلی خیابان، به‌عنوان فضای عمومی، بحث می‌کنم که فراهم‌کننده‌ی یک محیط برای طیف وسیعی از رفتارهای اجتماعی فعال و منفعل می‌باشد. بنابراین، همزمان، این کتاب به همان اندازه که در مورد مردم است، به همان اندازه، مربوط به مکان نیز می‌باشد. در ضمن این کتاب بر کاوش‌های اجتماعی، روانشناسانه و فضایی، از آنچه که خیابان‌ها را برای مردم مطلوب می‌سازد، بنا شده است. بدون مکانی برای اجتماعی‌شدن^۲ فعال و منفعل و بدون هیچ فرصتی برای تعاملات اتفاقی و رسمی، شهرهای کوچک و بزرگ ما چیز بیشتری از انبوه ساختمان‌ها و فضاهای خصوصی در آن‌ها نخواهد بود، که این امر مانع از تبدیل یک فرد به یک شهروند کامل است. در مقایسه با منظرسازی^۳، منظر توانایی محدودی برای جستجو، خلق، بیان و اشتراک‌گذاری بحث دارد؛ و نیز توانایی محدودی در

1. André Breton
2. Socialization
3. Landscape

مواجهه با تفاوت و آموزش دارد؛ و نیز در رویارویی و سازش و حل و فصل در بحث [مربوط به موضوع کتاب].

در حال حاضر بیش از نیمی از جمعیت جهان در مناطق شهری زندگی می‌کنند. این بدین مفهوم است که تعداد زیادی از مردم در شهرها با خیابان‌ها مواجه می‌شوند؛ البته کارکرد خیابان‌ها و معنای درک شده از آنها در میان فرهنگ‌ها متنوع است. به‌عنوان یک گونه‌شناسی، خیابان به‌عنوان یک فضای مشترک میان همه‌ی فرهنگ‌ها^۱ مطرح می‌شود؛ به‌ویژه هنگامی که به سکونت‌گاه‌های شهری متمرکز شویم. «بیش از هر عنصر دیگر در زیر ساخت‌های شهری، خیابان در ثبت و تعیین شکل تاریخی شهر موثر است» (مودون، ۱۹۸۷: ۱۳). خیابان‌ها در طراحی شهری، در فهم و ساخت شهر خوانا ابزارهای قدرتمندی هستند. از این پس توجه به فضای خیابان، به همان میزان، توجه به خود شهر است؛ شاید این نگاه یک روش غیر سنتی^۲ باشد، اما از نقطه نظر عابران پیاده است. این نگاه به مفهوم خیابان به مانند یک [داستان] با انتهای باز^۳ همراه با دیدگاه‌های چندگانه - هم در معنای واژگانی و هم استعاره‌ای [کلمه‌ی خیابان] - شامل ابعاد فیزیکی و غیر فیزیکی خیابان به‌عنوان یک فضای عمومی است. دلیل دیگر آن این است که خیابان یک فضای کثرت‌گرا^۴ به لحاظ فرهنگی، اجتماعی، اقتصادی و سیاسی است؛ همچنین یک فضای مبهم، تعاملی، پر از پیچیدگی‌ها و تناقض‌ها، با تنوع معنایی برای همه است؛ و این کثرت‌گرایی به‌عنوان یک قابلیت نهفته در خیابان می‌باشد. این کتاب در مورد خیابان و همزمان یک کتاب در مورد شهر است و تلاشی برای ایجاد یک محیط شهری اجتماعی، زیست‌پذیر^۵ و در نتیجه پایدار است.

شهرهای خوب محل برخورد‌های اجتماعی هستند. ایجاد فضاهایی که رفتارهای اجتماعی در محله‌ها و شهرها را تشویق کند مهم‌ترین هدف در طراحی شهری، برنامه‌ریزی و معماری می‌باشد. در طول تاریخ تمدن بشری، خیابان‌ها بیشترین سطوح حمایتی از سرگرمی‌های اجتماعی را داشته‌اند. خیابان‌ها به‌عنوان فضاهای اجتماعی، مکانی برای تجمع، ملاقات و لذت بردن از بخشی از اجتماع و همچنین فضاهایی برای تجلی و ظهور می‌باشند. خیابان‌ها یک عرصه برای طیف وسیعی از رفتارهای اجتماعی و تجربه‌ها ارائه می‌دهند. اگر

1. Pan cultural
2. Non- traditional
3. Open-ended
4. Pluralistic
5. Livable

چه همه‌ی این تجربه‌ها و رفتارها حالت صمیمی یا خاص و منحصر به فرد ندارند، ولی با این حال بیشتر آن‌ها مشارکت‌های معناداری برای هستی اجتماعی ما می‌باشد؛ حتی تنها بودن در حضور دیگران یک رفتار اجتماعی است و خیابان به‌عنوان یک فضای اجتماعی می‌تواند محلی برای تنها بودن، یک مکان برای استراحت و فکر کردن باشد. اما خیابان مهم است، به این دلیل که در آن ما در تماس فعال یا منفعل با غریبه‌ها و «دیگران»^۱ هستیم، با مردمی که بر خلاف ما ممکن است دیدگاه متفاوتی نسبت به جهان داشته یا بر خلاف ما خوش اقبال یا بد اقبال باشند. به اشتراک‌گذاری فضا با غریبه‌ها مهم است، اهمیت آن در دگراندیشی^۲ [پذیرش دیدگاه‌های دیگران] انسان، در یادگیری دیدگاه‌های جدید و روش‌های درک از دنیای اطراف‌مان و تاثیر آن در فرآیند خلاقیت می‌باشد؛ و نیز اهمیت آن در این است که جامعه چگونه با وجود پیچیده‌تر شدن غنی‌تر می‌شود و چگونه پیشرفت فرهنگی‌مان را موجب می‌شود.

به‌عنوان فضایی که همه‌جا وجود دارد، خیابان‌ها در تمام نقاط شهرها حضور دارند و عملکردهای چندگانه‌ای را عهده‌دار هستند: خیابان‌هایی در نواحی مسکونی، تجاری، صنعتی، در پارک‌های بزرگ و حومه‌های کم جمعیت شهری. همه‌ی این خیابان‌ها نمی‌توانند و لازم هم نیستند اجتماع‌پذیر و سرزنده باشند. به یقین و به تقریب در هر شهری تعداد محدودی خیابان وجود دارد که از رفتارهای همسایگی پشتیبانی می‌کند و این خیابان‌ها ممکن است در ردیف خیابان‌های اجتماع‌پذیر طبقه‌بندی شوند. کارهای قابل توجهی در ارتباط با خیابان‌های اجتماع‌پذیر در محیط‌های مسکونی صورت گرفته است، اما هدف من تمرکز به خیابان‌های مسکونی نیست. موضوع این کتاب در ارتباط با خیابان‌های خرده‌فروشی محلی - مانند خیابان اصلی^۳، خیابان با عملکرد تجاری در محله و مشابه آن‌ها است؛ همان خیابان‌هایی که خدمات تجاری، تفریح و سرگرمی و نیازهای اجتماعی مردم در محله‌ها و شهرها را انجام می‌دهند. حتی اگر خیابان تجاری در مقیاس محلی یا محله هم باشد، من علاقه ندارم که این خیابان‌ها از نوع خیابان‌های انحصاری^۴ باشند، بلکه مربوط به خیابان‌هایی باشند که بخشی از شبکه‌ی فضاهاى عمومی یک شهر را شامل می‌شوند. در طول مدت استفاده از مفهوم خیابان در این کتاب، منظورم خیابان‌های عمومی است، نه خیابان‌های خصوصی یا خیابان‌های انحصاری. من علاقه‌مند به خیابان‌هایی هستم که در

1. Others
2. Tolerant
3. Main street
4. Parochial

بیشتر ساعات روز و ایام هفته اجتماع‌پذیر و سرزنده باشند، نه خیابان‌هایی که تنها برای زمان خاصی این سرزندگی و اجتماع‌پذیری را دارند؛ مانند بازارهای فروش محصولات کشاورزی و یا خیابان‌هایی که به صورت متناوبی برای اتفاقات برنامه‌ریزی شده اختصاص یافته‌اند و سرزندگی یا اجتماع‌پذیری آن‌ها به خاطر این نوع وقایع می‌باشد. در موارد بسیاری «مراکز خرید سرپوشیده و محصور در داخل یک فضا^۱»، جایگزین نقش اجتماعی، تجاری و اوقات فراغت در خیابان‌های خرده فروشی محلی می‌شوند. اما در این کتاب من علاقه به مراکز خریدی ندارم که محیط آن‌ها کنترل می‌شوند و در واقع فضای عمومی نبوده و قابل دسترس برای همگان در شهر نیستند.

چرا این کتاب؟

علاقه و توجه طراحان شهری به خیابان چیز تازه‌ای نیست. نیم قرن از رساله‌ی جیکوبز^۲ در مورد اهمیت خیابان‌ها و پیاده‌روها، خیابان‌هایی برای مردم^۳ اثر رودوسفکی^۴ و نوشته‌های لینچ^۵ که به نقش اجتماعی و فرهنگی خیابان‌ها تأکید می‌کند، می‌گذرد. به دنبال این پژوهش‌ها یک‌سری پژوهش‌پربار تجربی و نظری در دهه‌های بعد در زمینه‌ی طراحی شهری، برنامه‌ریزی، معماری منظر و معماری که با تمرکز در کارهای مهمی در ارتباط با مفهوم خیابان بودند، به اوج خود رسید. اندرسون^۶ در کتاب «درباره‌ی خیابان‌ها»، اپلارد^۷ در کتاب «خیابان‌های زیست‌پذیر»، مودون^۸ در کتاب «خیابان‌های عمومی برای کارکرد عموم» و جیکوبز^۹ در کتاب «خیابان‌های بزرگ‌(عالی)» به باز تعریف مفهوم خیابان به‌عنوان یک فضای عمومی به جای یک فضای صرفاً حرکتی کمک کردند. تعداد بیشتری از کارهای مهم در ارتباط با جنبه‌های مختلف خیابان در دو دهه‌ی گذشته در ادامه‌ی کارهای پیشین انجام شده است که عبارتند از: «تصویرهای ذهنی/از خیابان» اثر فایف^{۱۰}، «خیابان‌ها و شکل‌گیری شهرهای بزرگ و کوچک» اثر ساوورث و بن جوزف^{۱۱}، «خیابان‌ها» اثر

-
1. Indoor shopping mall
 2. Jacobs
 3. Streets for People
 4. Rudofsky
 5. Lynch
 6. Anderson: on Streets
 7. Appleyard: Livable Streets
 8. Moudon: Public Streets for Public Use
 9. Jacobs: Greet Streets
 10. Fyfe: Images of the Streets
 11. Southworth & Ben-joseph: Streets and shaping of towns and cities

کلیک و همکارانش^۱ و خیلی نزدیک به تاریخ نشر این کتاب، کتاب «پیاده‌روها» اثر لوکایتوسیدریس و ارنفیوچت^۲.

با این حال، اگر چه یکی از نقش‌های عمده‌ی طراحی شهری ایجاد محیط‌هایی است که از رفتارهای اجتماعی پشتیبانی کند، تنها چند کتاب هست که موضوع رفتار اجتماعی در جزئیات را پوشش می‌دهند. علاوه بر این کتاب‌های کمتری هم در ارتباط با موضوع خیابان [و رفتار اجتماعی] وجود دارد. مروری بر ادبیات تحقیق نشان می‌دهد که تعداد مطالعات تجربی که رفتارهای اجتماعی و فضاهای باز عمومی را هدف قرار داده‌اند انگشت‌شمار می‌باشد. حتی در میان آنها بیشترین مطالعات به میدان‌ها مربوط می‌شود^(۱). سایر کتاب‌ها و مقالات درباره‌ی خیابان‌ها به‌طور غالب به فضاها و خیابان‌ها در محیط‌های مسکونی متمرکز شده‌اند^(۲). در ضمن مطالعات چندی مانند مطالعات فرهنگ اشتراکی راپاپورت (۱۹۹۰) در مورد خیابان‌ها وجود دارد که در پیش-مطالعات مرتبط با این زمینه صورت گرفته است؛ آنها نیز به آن جنبه‌های محیطی از خیابان‌ها متمرکز شده‌اند که آن‌ها را برای پیاده‌روی مناسب می‌سازد و به‌طور ویژه به رفتار اجتماعی مرتبط نمی‌شوند. اما آنچه بیشتر قابل توجه است اینکه بیشتر کارهای موجود به‌طور طبقه‌بندی شده‌ی مطالعات جنبه‌های فیزیکی محیط را از مطالعات مربوط به کارکرد و مدیریت کاربری زمین و کسب‌وکار و مکان‌ها، که معنای خاصی برای مردم دارند، جدا می‌کند. در همان زمان است که طراحان و برنامه‌ریزان شهری متوجه می‌شوند که «جدا کردن اشکال فیزیکی محیط از فعالیت‌های اجتماعی و اقتصادی که به تجارب ما ارزش می‌بخشند، کار سختی است» (جیکوبز، ۱۹۹۳: ۲۷۰). دیگر پژوهش‌های نظری و مفهومی درباره‌ی خیابان‌ها با وجود داشتن اهمیت فراوان، به سایر ابعاد خیابان مربوط می‌شوند: برخی بر تاریخ شکل شهر متمرکز هستند، برخی به نگاه جغرافیایی دل‌مشغولی دارند و برخی از خیابان به‌عنوان یک فضای سیاسی بحث می‌کنند^(۳). پژوهشگران متعددی- به ویژه آنهایی که مخاطب معماری دارند- اطلاعات توصیه‌واری^۳ درباره‌ی ساخت و اجرای خیابان‌های خوب فراهم می‌کنند، که آنها نیز بر معیارهای زیبایی‌شناختی شخصی استوار شده‌اند. مطالعاتی که در حوزه‌ی علوم اجتماعی انجام شده‌اند، با وجود یافته‌های جالب و مربوط به بحث، نقش محیط فیزیکی را نادیده گرفته‌اند. اما هیچ کدام از کتاب‌ها خیابان را به‌عنوان یک محیط

1. Celik & et al: Streets

2. Loukaitou-Sideris & Ehrenfeucht: Sidewalks

3. Anecdotal

برای رفتار اجتماعی مد نظر قرار نمی‌دهند و گونه‌شناسی رفتارهای اجتماعی را در جزئیات پوشش نمی‌دهند و همچنین هیچ ابزار دقیقی برای ایجاد خیابان‌های اجتماعی بر اساس زمینه‌ی پژوهش‌های تجربی فراهم نمی‌کنند.

همراه با نظریه‌ها و ایده‌هایی از طراحی شهری، برنامه‌ریزی شهری، معماری، جامعه‌شناسی، روان‌شناسی محیطی، فلسفه، علوم سیاسی و جغرافیا، این کتاب از قابلیت‌های خیابان‌های شهری به عنوان جوهره‌ی اصلی فضای عمومی بحث می‌کند. هدف این کتاب فراهم آوردن ابزارهایی برای مخاطبانش جهت خلق خیابان‌های اجتماع‌پذیر است. این کتاب در دو بخش سازمان‌دهی شده است. بخش اول با یک نگاه نظری و تاریخی به خیابان، به آن به عنوان یک فضای عمومی شهری می‌پردازد. در ادامه به بحث حول درک از رفتار اجتماعی زندگی روزمره به عنوان پایه و اساس طراحی می‌پردازد. چگونه یک خیابان اجتماعی بسازیم؟ بخش دوم این کتاب با فراهم آوردن ابزارهای لازم برای طراحی و مدیریت جهت خلق خیابان‌های اجتماع‌پذیر و سرزنده تلاش در پاسخ به پرسش یاد شده را دارد. من با جزئیات روی آزمون‌های تجربی از سه خیابان به همراه مشاهدات از چندین خیابان دیگر تمرکز می‌کنم، تا از این طریق گونه‌شناسی رفتارهای اجتماعی در خیابان‌ها را توسعه دهم. سپس به شکل اجمالی نیازهای متنوع برای ایجاد خیابان‌های اجتماع‌پذیر را تعیین می‌کنم؛ البته با تمرکز موشکافانه روی آن ویژگی‌های خاص خیابان که از رفتارهای اجتماعی حمایت می‌کنند. با به کارگیری پژوهش‌های پیشین درباره‌ی خیابان‌ها همراه با یافته‌های تجربی در این کتاب، این کتاب با یک‌سری راهنماهای طراحی، برنامه‌ریزی و مدیریت برای ساخت خیابان‌های اجتماع‌پذیر به پایان می‌رسد.

در کتاب *خیابان* من از روش‌هایی که برای علوم رفتار- محیط بنا شده‌اند استفاده می‌کنم، که شامل مشاهدات گسترده‌ی ساختارمند و غیر ساختارمند، پیمایش و مصاحبه، جهت درک رفتار و ادراک کاربران همراه با توجه به رفتار اجتماعی در خیابان‌ها می‌شود. این کتاب میل دارد تا طراحان شهری، معماران و برنامه‌ریزان و تصمیم‌سازان برای طراحی و اجرای خیابان‌ها، به حمایت از رفتار اجتماعی به عنوان یکی از وظایف اصلی‌شان، تمرکز کنند.

فصل‌هایی که در ادامه می‌آیند

این کتاب در فصل اول خیابان را به‌عنوان یک فضای عمومی معرفی می‌کند، به تقدم و برتری خیابان ادر میان سایر فضاهای عمومی [تأکید می‌کند، و چارچوبی می‌سازد که طی آن به ویژگی قابل دسترس خیابان و معنای غنی آن صحنه گذاشته می‌شود. اما خیابان یک مفهوم چند بعدی و تفسیر شونده است: خیابان برای مردم مختلف معناهای مختلف دارد. در ادامه، من تصویر ذهنی و معناهای مختلف از خیابان را به بحث می‌کشم. از خیابان به‌عنوان یک مکان برای زندگی اجتماع و تعامل گرفته تا خیابان به‌عنوان یک فضای کنترل و اعمال فشار سیاسی. همراه با ادبیات پژوهشی موجود قابل ملاحظه درباره‌ی فضای عمومی، این فصل ادبیات مورد نظر را برای بحث حول اجتماع‌پذیری، به‌عنوان بازی کننده‌ی نقش اصلی فضای عمومی، به‌کار می‌گیرد. در نهایت این به تعریف خیابان‌های اجتماع‌پذیر، در ارتباط با زمینه‌ی پژوهشی این کتاب منتج می‌شود. من نشان می‌دهم که همه‌ی خیابان‌ها نمی‌توانند و لازم هم نیستند اجتماع‌پذیر و سرزنده باشند؛ و اینکه این کتاب بر خیابان‌ها به‌عنوان جایی که ساکنان محله، بازدیدکنندگان، کارگران و مردمی که خیابان را خانه‌ی خود می‌خوانند و آن را برای هزاران فعالیت اجتماعی شامل خریدهای روزانه و ویژه، صرف غذا، پرسه زدن، گردشگری، جشن، اعتراض و بقا قابل استفاده می‌کنند، تمرکز می‌کند.

فصل دوم در خصوص تاریخ خیابان بحث می‌کند. ما آثار حضور خیابان را حتی پیشتر از شکل‌گیری سکونت‌گاه‌های دائمی پیگیری می‌کنیم و اینکه چگونه وظیفه‌ی تحرکات انسان را عهده‌دار بوده است. این تحولات در خصوص فضای خیابان تا همین اواخر در شهرهای بزرگ و کوچک دنبال می‌شود. سپس با استفاده از مثال‌هایی از تمدن‌های نقاط مختلف جهان و در طول قرن‌ها نشان می‌دهیم که خیابان چگونه به عنوان یک فضای عمومی در شهرها مطرح بوده است و چگونه خیابان‌ها دستاوردهایی با انگیزه‌های مختلف برای شهرها داشته است: انگیزه‌های معنوی، مذهبی، اقتصادی، اجتماعی، سلامت و زیبایی. در ادامه‌ی بخش تغییرات شهری و خیابان‌ها را با دیدگاه‌ها و مدل‌های جدید برنامه‌ریزی نوگرا دنبال می‌کنیم. ما مرگ عمومی فضای خیابان به‌عنوان محل زندگی اجتماعی روزمره را با تغییر نقش آن به‌عنوان مجرای حمل‌ونقل مورد بررسی قرار می‌دهیم. این بخش به مشاهدات روی تغییر معنا و تغییر کارکرد خیابان در زمان حاضر و تجدید حیات آن در جامعه‌ی شهری منتج می‌شود.

فصل سوم با یک رویکرد بر مبنای فهم از رفتار اجتماعی از زندگی روزمره بحث می‌کند. من این کار را با بررسی طراحی فضای عمومی در دوره‌ی مدرن شروع کرده و بحث می‌کنم که سنت زیبایی‌شناسی بصری چگونه در تفکر طراحی در خلق و ارزیابی فضاهای عمومی اوج گرفت. بخش بعدی برای آنکه کاربرد پژوهش‌های رفتار-محیط درک شود از رفتار انسان در فضاهای غیرخصوصی بحث می‌کند. اینجاست که من از برخی نظریه‌های عمده و روش‌های مطالعه‌ی رفتار اجتماعی در فضاهای عمومی، به عنوان یک تضاد با دیدگاه‌های نوگرایی بحث می‌کنم. سپس من روی روانشناسی خیابان متمرکز می‌شوم. این کار با روبه‌رو شدن با مباحثی از جنبه‌های مختلف مکان، قلمروپایی، شخصی‌سازی و کنترل، همجواری و فاصله‌ی اجتماعی در فضا صورت می‌گیرد. این فصل در نهایت به این پیشنهاد منتج می‌شود که مطالعه‌ی تجربی از ارتباط میان ویژگی‌های محیط عمومی، به عنوان مثال خیابان، و رفتارها (افعال) به‌علاوه دیدگاه‌های (احساسات) کاربران، پایه‌ی مناسبی برای برنامه‌ریزی و طراحی خیابان فراهم می‌کند.

فصل‌های چهارم، پنجم و ششم کتاب به بررسی و کار بر روی نمونه‌های موردی می‌پردازد. فصل چهارم مقدمه‌ای برای آن طیف از خیابان‌هایی است که در نمونه‌های موردی پژوهش استفاده شده است. من پیش زمینه‌هایی از شهرهای بزرگ و کوچک و محله‌هایی که خیابان‌ها در آنها قرار گرفته‌اند را توضیح می‌دهم. این کار با کاربرد روش‌های کمی و کیفی دقیق برای هدایت پژوهش دنبال می‌شود، و میزان اجتماع‌پذیری خیابان را تعیین کرده و می‌سنجد. قسمت دوم فصل یافته‌های اصلی تحقیق در خصوص خیابان را ارائه می‌کند. این یافته‌ها با استفاده از نقشه‌های رفتاری، عکس‌ها و اسکیس‌ها، و تمرکز و شناسایی موقعیت‌های اجتماع‌پذیری در سه خیابان فراهم شده است. من در نهایت با توسعه و بسط شاخص اجتماع‌پذیری برای خیابان‌ها این فصل را به پایان می‌رسانم.

فصل پنجم بر اساس فصل چهارم ساخته و پرداخته شده است و شامل جزئیات مستندسازی تمام طیف رفتارهای اجتماعی مشاهده شده است، که با این کار من گونه‌شناسی جدیدی از رفتارهای اجتماعی درباره‌ی خیابان‌ها را بسط می‌دهم. طیف این رفتارها، رفتارهایی از اجتماع‌پذیری فعال و البته فردی در کنار دیگران و رفتارهای موقت اجتماعی تا رفتارهای اجتماع‌پذیری مداوم و پایدار که هدف آن شکل‌دهی به هویت‌های فردی و گروهی است را شامل می‌شود. ما در مورد برخی رفتارهای متنوع مانند، تنهایی در

میان عموم^۱، دیدن مردم، ملاقات دوستان و خانواده‌ها، بازی و فعالیت‌های گروهی بحث می‌کنیم.

در فصل ششم یافته‌های پژوهش را برای تعیین ویژگی‌های لازم و اساسی برای پشتیبانی از اجتماع‌پذیری خیابان‌ها تفسیر می‌کنم. در اینجا من روی نیازهای کالبدی، اجتماعی و روانشناسانه برای اجتماع‌پذیری خیابان‌ها بحث می‌کنم. من با جزئیات دقیق‌تری عوامل موثری که رفتارهای اجتماعی در خیابان را پشتیبانی، افزایش یا محدود می‌کند، را توضیح می‌دهم. ما روی عوامل مشخصی که به کارکرد اجتماعی فضا تاثیر بگذارد بحث می‌کنیم؛ مانند ایمنی، حس تعلق، آسایش محیطی، آرامش کالبدی، قلمروپایی، شخصی‌سازی، کنترل و مطلوبیت حسی. اما حتی به‌عنوان یک مکان برای مبادلات اجتماعی، خیابان برای مردم مختلف معناهای مختلفی دارد. در ادامه‌ی این بخش من خیابان را به‌عنوان یک فضای فراگیر و معمولی، اما یک فضای حیاتی برای زندگی روزمره از مبادلات، یادگیری و بقا معرفی می‌کنم. کاربران بی‌شمار و معناهای مختلف [از خیابان] اینجا بحث خواهد شد. به‌عنوان مشابهت‌ها و تفاوت‌ها در ادراک کاربران از محیط خیابان من در بخش بعدی روی قلمروپایی، شخصی‌سازی، کنترل خیابان‌ها و ویژگی‌های خاص خیابان‌هایی که از اجتماع‌پذیری حمایت می‌کنند، بحث می‌کنم. من به‌وسیله‌ی ارائه‌ی فضاهایی که بیشترین اجتماع‌پذیری را دارند و پژوهش در مورد خیابان به‌عنوان یک فضای پر معنا، فصل ششم را به پایان می‌رسانم. در این فصل خواننده از قالب‌های متنوع ارائه آگاهی خواهد یافت، که ارتباط میان محیط و رفتار اجتماعی را در خیابان‌ها نشان می‌دهد. این قالب‌ها شامل نقشه‌های قلمروپایی است که تغییرات قلمروها و حوزه‌هایی که توسط کاربران و کاربری‌ها برپا شده‌اند را ثبت می‌کند. توصیف‌ها از طریق مصاحبه‌ها با مردمی که از خیابان‌ها استفاده می‌کنند جمع‌آوری شده است؛ جداول و نمودارها حاصل خروجی داده‌های پیمایشی است؛ طراحی‌ها، اسکیس‌ها، عکس‌ها و سایر مستندسازی‌های بصری حکایت از نحوه‌ی استفاده از فضای خیابان توسط کودکان و بزرگسالان را دارد و دیگر روش‌های کمی و کیفی توصیه‌های ویژه‌ای را برای خلق خیابان‌های اجتماع‌پذیر فراهم می‌کند.

در فصل آخر من از فرهنگ رو به رشد خیابان در دوره‌ی معاصر و نیز انگیزه‌ی طراحان، برنامه‌ریزان و تصمیم‌سازان برای آموزش و پژوهش در ارتباط با خیابان‌های اجتماع‌پذیر

1. Solitude in public

بحث می‌کنم؛ خیابان‌هایی که فرهنگ‌های خیابانی مختلفی دارند. سپس، من یافته‌های پژوهش را با دیگر پژوهش‌های نظری و عملی مربوط در این زمینه ترکیب می‌کنم و راهنماهای طراحی، برنامه‌ریزی و مدیریتی جامعی برای خلق و ایجاد خیابان‌های اجتماع‌پذیر را توسعه می‌دهم. من از خیابان‌های اجتماع‌پذیر محله‌ها که نقش عمده‌ای در ایجاد زیست‌پذیری محلات دارند بحث می‌کنم؛ به عنوان فضایی که ظرفیت نهفته‌ای را در ایجاد حس اجتماع^۱ دارد و به عنوان فضایی که ما در آن با شهرنشینی^۲ برخورد می‌کنیم. من این فصل را با بحث در مورد امکانات، محدودیت‌ها و چالش‌های فضای خیابان به‌عنوان فضای عمومی اجتماعی به پایان می‌رسانم.

اگر چه این کتاب در مورد خیابان به‌عنوان یک نمود کالبدی از قلمروی عمومی است، با این وجود جایگاه این بحث (کالبد) در ارتباط با زمینه‌ی اجتماعی و فرهنگی که با خیابان دارد صورت می‌گیرد. من خیابان را به‌عنوان یک فضای عمومی فراگیر و مهم معرفی می‌کنم که انسان‌ها هر روز با آن‌ها مواجه می‌شوند، و به تجربه‌ی خیابان از نقطه‌ی دید کاربران نگاه می‌کنم؛ نگاهی که روی اشکال کالبدی، استفاده از امکانات، مدیریت و بهره‌برداری و معنایی که خیابان آن را برای مردم حفظ و نگهداری می‌کند، تمرکز دارد. همزمان روی ابعاد روانشناسانه، اجتماعی و کالبدی تمرکز می‌کنم و در نهایت دستاورد این کتاب چیزهایی است که خیابان‌ها را جذاب، مطلوب و پر معنا برای رفتار اجتماعی می‌سازد.

1. Sense of community

2. Urbanity